

ODDĘTY (1) *part praet pass pf*

A pl subst oddęt(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Okrągły, sprawiający wrażenie wydętego: Bucculentus, Plauto significari videtur grandiore ore homo, vel malis plenioribus, Oddmá/ oddętę [!] policzki máyący. Mqcz 27c.

Cf [ODDAĆ], ODDAĆ SIĘ, ODETY

LWil